לע"נ אדמו"ר חכם אוריאל דוידי בן ר' מאיר ושרח זצ"ל

בס"ד

نشریه ۶۵۹

از مطالعه این نشریه در زمان تفیلا وقرائت توراه خودداری فرمایید.

אור לדוד

אחרי–קדושים

جهت حفظ قدوسیت این نشریه از دور انداختن آن خودداری فرمایید.

۸ ایار ۵۷۸۰

گفتاری روشنگر

پاراشای اخری‌موت دو بار در سال خوانده می‌شود ، یک بار سر موقع پاراشا و بار دیگر در روز کیپور.

در روز کیپور ، نیمه اول پاراشا را در صبح خوانده که در مورد قربانیهای روز کیپور و مواردی که در روز کیپور نباید انجام داد ، صحبت می‌کند. نیمهٔ دوم پاراشا در مینخای روز کیپور قرائت نموده که در مورد روابط ممنوعه است.

حال منطقی است ک قسمت اول این پاراشا در صبح روز کیپور قرائت شود ، این قسمت هم مناسب این روز هست و هم در مورد قربانیها و قوانین روز کیپور صحبت می‌نماید. ولی چرا نیمهٔ دوم این پاراشا را در مینخای روز کیپور می‌خوانیم. واقعاً ارتباط این قسمت از پاراشا و روز کیپور چیست؟

تفسیر توسافوت بر گمارا (مسخت مگیلا ، برگ ۳۰ ، صفحهٔ اول) دو جواب در این مورد می‌نویسد:

جواب اول: در روز کیپور ، بانوانی هستند که آرایش نموده و به کنیسا می‌آیند و به همین سبب این قسمت از پاراشا خوانده می‌شود تا به آقایان یادآوری کند به روابط نامشروع فکر نکنند. (و این تفسیر مناسب با هفطارای یونا است ، زیرا حکم ویرانی شهر نینوه به دلیل روابط نامشروع در این شهر بود و یونا هناوی به این شهر فرستاده شد تا افراد شهر را از این رفتار بر حذر دارد).

جواب دوم: این قسمت از پاراشا امر می‌کند که نباید به سراغ روابط نامشروع رفت و ما نیز به خد–اوند رمز می‌رسانیم که به سراغ گناهان ما که اعمال نامشروع هستند ، نرود و کاری به آنها نداشته باشد.

ربی اهرون کوتلر روحش شاد نیز در توضیح این مورد فرمود: قبل از ذکر این روابط نامشروع توراه می‌فرماید: "به مانند سرزمین مصر که در آنجا زندگی کردید رفتار نکنید و به مانند سرزمین کنعان که من شما را به آنجا می‌برم رفتار نکنید و در راه آنها قدم برندارید."

راشی در تفسیر این مورد می‌نویسد: "منظور از راه و منش مصریان و کنعانیها ، سیرکها و تئاترها هستند."

ربی اهرون ادامه داد و فرمود: چه زمانی شخص به تئاتر و سیرک می‌رود؟

مطمئناً وقتی ، شخص سر کار است ، وقت ندارد ، بلکه وقتی کار خویش را تمام کرد ، اوقات فراغت او حساب شده و وقت آزاد دارد ، به چنین مکانهایی می‌رود.

حال توراه دستور می‌دهد نباید به چنین مکانهایی رفت و به مانند مصریان و کنعانیها رفتار نکرد ، زیرا این اقوام اوقات فراغت خود را با چنین برنامه‌هایی پر می‌کنند ، ولی شما قوم ییسرائل نباید به این صورت رفتار کنید و اوقات فراغت

اگر در کیفیت و کمیت مطالب این نشریه رأی ، پیشنهاد و یا سوالی در امور هلاخا و زندگی روزمره دارید از اتمام لطف خود به ما دریغ ننمایید. ת.ד. 50465 ירושלים پست الکترونیکی davidsbeam@gmail.com

خود را هدر دهید ، بلکه باید از اوقات فراغت خود در راه عبادت خد–اوند و به توراه ، تفیلا و میصواها استفاده نمایید.
به همین دلیل هم قسمت دوم این پاراشا را در مینخای روز کیپور می‌خوانیم و این پاراشا رمز می‌رساند که اگر انسان مرتکب خطایی می‌شود ، دلیل اصلی این خطاها این است که فرد از اوقات فراغت خود برای موارد بیهوده استفاده می‌کند و از وقت خود برای عبادت خد–اوند و موارد مقدس بهره نمی‌برد و به مانند دیگر اقوام دنیا به دنبال تفریح و سرگرمیهای گوناگون می‌گردد.
اگر انسان واقعاً از وقت خود به نحو احسن استفاده نماید و آن را بی جهت هدر ندهد ، پس اصلاً وقتی برای عمل خطا نخواهد داشت.
اگر شخص وقت خویش را غنیمت شمرد و برای از دست ندادن وقت جانفشانی نماید ، موفق خواهد شد از وقت خود بهترین استفاده را داشته و خد–ای ناکرده در دام گناه نیُفتد.

مقدس باشیم چون خد–اوند ، خالق ما مقدس است

در این دو پاراشا خد–اوند دستور می‌دهد که مقدس باشیم چون خد–اوند ، خالق ما مقدس است.
راشی در تفسیر این مورد می‌نویسد منظور از مقدس بودن ، دوری از روابط نامشروع است و هر کجا فرد خود را از روابطه نامشروع دور می‌کند ، به قدوسیت می‌رسد.
ولی نظریهٔ هارامبان در این مورد این است که مقدس بودن فقط به روابط نامشروع مربوط نبوده ، بلکه شامل تمام موارد زندگی است و حتی در مواردی که برای انسان مجاز است مانند خوردن گوشت و نوشیدن یایین ، باید خود را مقدس نموده و در آنها زیاده روی ننماید و که در چهارچوب توراه ناپسندانه رفتار کند.
به همین جهت پس از این که توراه تمام کارها و اعمال زشت و ناپسند را ممنوع نمود ، به صورت کلی دستور داد که باید مقدس بوده و در موارد مجاز نیز برای خود حد و مرز تعیین و در آنها زیاده روی نکنیم ، به مانند خوردن ، نوشیدن و غیره.
وقتی این سخنان هارامبان را می‌خوانیم فکر می‌کنیم نظر وی به افراد مخصوص جامعه هست و هر فردی نمی‌تواند به این صورت رفتار نماید و از افراد معمولی نمی‌توان انتظار داشت که مقدس باشند. امّا این طرز فکر غلط است ، زیرا در ابتدای پاراشای قدوشیم می‌فرماید: ״با تمام جماعت بنی ییسرائل صحبت کن و به آنها بگو مقدس باشند.״
دانشمندان توراه در اینجا توضیح می‌دهند این پاراشا در برابر تمام قوم ییسرائل گفته شد زیرا خود توراه می‌فرماید: ״با تمام جماعت بنی ییسرائل״.
این پاراشا به تمام جماعت قوم ییسرائل گفته شد زیرا بیشتر میصواهای توراه به آن وابسته هستند. بنابراین هر فرد یهودی موظف است این میصوا را انجام دهد و باید فکر کند چگونه می‌تواند این میصوا را در زندگی روزمره انجام دهد.
در دنیا و در دوره‌ای زندگی می‌کنیم که از هر طرف فریاد می‌زنند و می‌گویند: ״بیشتر بخور״ ، ״بیشتر لذت ببر״ ، ״بیشتر به خودت برس״ و اینقدر انواع و اقسام مواد غذایی لذیذ در رنگهای مختلف هست و اینقدر لذات دنیا در بسته بندیهای گوناگون در اختیار ما قرار دارند ، که ما این میصوا را فراموش نموده و به دنبال این لذات این دنیا کشیده می‌شویم. ولی نباید فراموش نمود که هدف ما در این دنیا استفاده از لذات دنیا نیست ، زیرا ما متعلق به دنیای آخرت هستیم و در این دنیا فقط برای چند سال زندگی می‌کنیم. از جانب ا–لهی به هر فرد چند سال داده‌اند که در این دنیا زنده باشد و در راه توراه و میصوا تلاش نماید و بر طبق تلاش

خود در عبادت خد–اوند و اعمال نیک ، در دنیای آخرت مزد بگیرد. زیرا اگر انسان بدون توراه و میصوا به دنیای آخرت برسد ، با خجالت از نور جلال خد–اوند لذت می‌برد و برای این که بتواند بدون خجالت از نور جلال شخینا لذت ببرد ، باید در این دنیا به توراه و میصواهای آن مشغول گردد.

حال اگر این هدف را در مقابل خود قرار دهیم ، برای ما آسانتر خواهد بود که بر هوسها و مشکلات در راه غلبه کنیم و به دنبال لذات زودگذر دنیا کشیده نشویم.

مورد دیگر که باید قابل توجه قرار گیرد این است که هر چه شخص بیشتر از نیاز خود در این دنیا بخورد و بیشتر از نیاز خود لذت ببرد ، این در برابر حساب بالا رفتن از درجات معنوی او حساب خواهد شد و خود به خود عالم باقی خود را از دست می‌دهد. در این باره در فصول پدران آمده است: ״یکی از راههای به دست آوردن توراه کم کردن لذت ، کم کردن خواب و کم کردن کار است״ زیرا اگر تمام فکر و ذکر انسان در این باشد که چطور بیشتر بخورد و بیشتر لذت ببرد ، پس خود به خود لطافت و ظرافت خود را از دست می‌دهد و نمی‌تواند مطالب توراه را که معنوی هستند ، درک نماید. چنین فردی که از صبح تا شب فقط به مادیات فکر می‌کند ، نمی‌تواند در راه توراه و میصواهای آن تلاش نماید.

در ایامی هستیم که خود را برای دریافت توراه آماده می‌کنیم ، پس بیشتر باید به این مورد توجه نماییم.

گمارا تعریف می‌کند هنگام دریافت توراه ، با هر کلام خد–اوند ، جان از بدن قوم ییسرائل خارج شد و خد–اوند از باغ عدن بوی معطر خارج نمود تا آنها را دوباره زنده کند. در این باره سؤال می‌شود چرا خد–اوند ، توراه

را به این صورت به قوم ییسرائل اعطا نمود که با هر کلام ، جان خود را از دست بدهند؟

در پاسخ این سؤال آمده است:

״خد–اوند می‌خواست به قوم ییسرائل نشان دهد با جسم و مادیات نمی‌توان صاحب توراه شد و برای به دست آوردن توراه باید معنوی بود.״

بر اساس این مورد دانشمندان توراه فرموده‌اند: ״توراه نزد فردی خواهد بود که خود را در راه توراه می‌کشد.״ هخزون ایشن روحش شاد در توضیح این مورد می‌فرماید: ״بدین مفهوم که انسان از خواسته‌ها و هوسهای خویش در راه توراه صرف‌نظر می‌کند و به اندازه‌ای می‌خورد که تن سالم داشته و بتواند مشغول توراه و میصواهای خد–اوند شود و با سلامتی خد–اوند را عبادت نماید. ولی اگر شخص همواره به فکر خوردن و لذت بردن است ، پس از مسیر توراه خارج شده و نمی‌تواند صاحب توراه گردد.״

انسان نباید یک شبه تمام عادات خود را کنار بگذارد و یک باره طرز زندگی خود را تغییر دهد ، بلکه باید به صورت تدریجی این کار را انجام دهد. شخص باید هدف را بداند و بفهمد این امر توراه ، هر آدمی را موظف می‌دارد و این امر فقط برای بزرگان دوره نیست ، بلکه مربوط به هر شخص در هر درجه‌ای که هست ، می‌باشد و به همین جهت هم در مقابل همهٔ قوم امر شد.

حال هرچقدر انسان بیشتر به توراه و میصواهای آن علاقه بورزد ، راحت‌تر می‌تواند از لذات دنیا دل بکند.

یک بار هبارون روطشیلد که شخص بسیار ثروتمندی بود با فقیر محل برخورد کرد و به او گفت: ״من یک میلیون دلار به فقیران کمک کردم ، تو نیز در محلهٔ من می‌باشی و تو هم موظف هستی که چنین مبلغی را برای کمک به بینوایان و فقیران بپردازی.״

شخص فقیر با تعجب به هبارون روطشیلد نگاه کرد و پرسید: ״من خرج خودم را به به سختی در می‌آورم ، اگر تمام زندگی هم کار کنم چنین مبلغی را نمی‌توانم به دست

آورم، چطور از من توقع داری چنین مبلغی را به عنوان صدقه بدهم؟!"

هبارون روطشیلد اخمهای خود را در هم کرد و گفت:

"پس اگر نمی‌توانی چنین مبلغی را بپردازی از محلهٔ من برو بیرون ، تو لایق نیستی در این محله زندگی کنی!"

خواندن این خطوط تعجب هر آدمی را برمی‌انگیزد و شخص با خود می‌گوید: "چطور هبارون روطشیلد چنین توقعی از فقیر محل خود داشت؟ این درخواست اصلاً منطقی نیست. مگر این شخص فقیر چه گناهی کرده بود که هبارون روطشیلد او را از محلهٔ خود بیرون انداخت؟!"

در اصل معلوم نیست این حکایت واقعیت دارد یا خیر.

ولی اگر توجه کنیم ، در این پاراشاها ، خد–اوند همین درخواست را از ما می‌کند. در این پاراشاها و نیز در پاراشاهای بعدی چندین بار ذکر شده چون خد–اوند مقدس است ما نیز باید مقدس باشیم و در غیر این صورت از سرزمین مقدس ، ما را بیرون خواهد کرد.

خد–اوند مقدس و بدون جسم و هوس است پس به راحتی می‌تواند مقدس باشد ، ولی ما که از جسم هستیم و در دنیای مادی زندگی می‌کنیم و هوسها دور و بر ما را گرفته‌اند ، چطور می‌توانیم مقدس باشیم؟ چرا خد–اوند از ما چنین توقعی دارد؟

هاراو شلومو وولبه روحش شاد در توضیح این مطلب سخنان ربنو یونا را ذکر می‌نماید و می‌فرماید:

مقدس بودن درجات بسیاری دارد ، همین که شخص تصمیم می‌گیرد برای رضایت خد–اوند از لذات دنیوی کم کند و مثلاً بجای دوازده قاشق در هر وعده غذا ، یازده قاشق غذا بخورد ، این خودش پله‌ای در قدوسیت است. یا اگر شخص از تفریح و سرگرمی خود کم می‌کند تا بتواند بیشتر در عبادت خد–اوند پیشرفت داشته باشد ، این هم پله‌ای از قدوسیت حساب می‌آید.

به این صورت انسان رفته رفته می‌تواند از پلکان قدوسیت بالا برود تا اینکه به درجه‌ای برسد که به گفتهٔ ربی مشه خییم لوصاتو (در کتاب مسیلت یشاریم) به درجه‌ای می‌رسد که خد–اوند به آدم قدوسیت می‌بخشد و آدم به درجه‌ای می‌رسد که نزدیک به نبوت است.

پس در واقع خد–اوند از ما توقع ندارد که کاری انجام دهیم که در عهده و توان ما نیست ، بلکه خد–اوند از ما توقع دارد که تمام تلاش خود را انجام دهیم یا حداقل قدمی در راه قدوسیت برداریم و سپس خد–اوند که منبع قدوسیت است ، به ما نیز قدوسیت اعطا خواهد نمود.

قابل توجه خوانندگان گرامی

در محلهای ذیل امکان دریافت نشریه چاپ شده وجود دارد:

✱**یروشالییم:** بازار مخنه یهودا ، خیابان אפרסק ، فروشگاه آقای یوسف کهن تلفن ۰۵۸-۵۸۳۶۹۵۵

✱**یروشالییم:** گئولا ، خیابان ملخی ایسرائل شماره ۲۵ فروشگاه آقای فرجیان

✱**تل‌آویو:** خیابان علیا شماره ۲۳ ، آقای کهن فولادی ۰۵۴-۹۳۷۸۲۸۱ ✱**خولون:** בית הכנסת צעירי איראן ، בית הכנסת מגן דוד

✱**کفرسابا:** آقای מוטי کهن تلفن ۰۵۲-۳۵۶۱۵۲۹ ✱**ناتانیا:** آقای فرهاد تراشندگان تلفن ۰۵۲-۸۶۸۶۸۸۶

✱**بیتار:** خانواده آقای نورانی تلفن ۰۵۴-۸۴۲۸۹۳۶

✱ امکان دریافت از این تارنما وجود دارد. پاراشای هفته